

SEND INN

KRONIKKER må være på maks 5000 tegn med mellomrom. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte. Manuskripter og bilder returneres bare etter avtale. Oppgi fullt navn, adresse og telefon. Adresse: debatt@fvn.no
Kun forhåndsbestilte kronikker honoreres.

DEBATTINLEGG må være på maks 2500 tegn med mellomrom. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte. Manuskripter og bilder returneres bare etter avtale. Oppgi fullt navn, adresse og telefon. Fædrelandsvennen betinger seg retten til å lagre og utgi alt stoff i avisen i elektronisk form. Adresse: debatt@fvn.no

MENING

DEBATT

KOMMUNEREFORM

Audnedølene umyndiggjøres!

Audnedølene, norske mennesker med demokratiske rettigheter, er blitt fratrukket alt av muligheter til å ytre seg om egen fremtid.

Uten å forhøre seg med menneskene de representerer, sentraliserer våre folkevalgte vår distriktskommune til byen Lyngdal. Vi har ikke fått delta i folkeavstemming, nei, ikke så mye som et folkemøte er gjennomført før vedtak om Lyngdal 2. Etter det vi forstår har samtlige representanter i Audnedal kommunestyre vedtatt at folket skal bli hørt i denne prosessen. Audnedølen, et distriktsmenneske, i møte med vår tids største sentraliseringsprosjekt er umyndiggjort. En arroganse uten sidestykke. Vi opplever stor grad av mistillit til våre representanter da de overser og ikke bryr seg med å kjenne folke meningen.

Innbyggerne leverte nettopp inn over 500 underskrifter som viser vår misnøye. Ordfører kunne da ha valgt å ta sitt folk på alvor. I stedet oppsøker hun Sanner. Nå hører vi at hun sender rundt mailer til kommunestyrerepresentanter der hun kan fortelle at både han og fylkesmannen er tilfreds. Det er nesten ikke til å tro! Er det viktigere at Sanner er fornøyd enn at hun forsikrer seg om at vi som faktisk skal bo her er det? Dersom ordfører ønsker legitimitet bak et sentraliseringsvedtak skal folket høres først.

Hvem av våre representanter vil huskes for å ha sentralisert oss uten å høre folket? Hvem vil fatte bindende sentraliseringsvedtak i en tid der kommunereformen i stor grad oppleves som havarert, i en tid der de politiske signalene er så utydelige og usikre at det ikke kan brukes som grunnlag?

Nå er vi her. Eneste lille kommune i Agder som er sammen slått med en by. Vi er ikke dumme eller uopplyste. På tide å nullstille! Tilliten mellom folket og de folkevalgte må gjenopprettes.

Vi kjenner dere som mener mennesker i nasjonen er for uopplyste til å delta direkte i avgjørende valg for egen fremtid. Dere har motstandere som to hundre års tradisjon med demo-

kratbygging i ryggen.

Vi er flere som vil slåss mot politisk villet sentralisering. Dere knebler oss, da vi ikke får ytret oss overfor et sentraliseringsvillig kommunestyre, og slik videre inn mot regjeringen. Om vi skal tape vår kamp i mot sentralisering av kommunen, vil vi tape på en skvær måte mot et flertall av folket.

Vi som tilhører den yngre delen av befolkningen ønsker ikke en fremtid i våre bygder preget av bitterhet og ufred på grunn av at en sak ikke har blitt gjennomført på en ordentlig måte.

SILJE LØLAND, STEIN ÅGE FUGLESTVEIT, ARTHUR OLESSØNN STULIEN, GEORG SMEDSLAND, JAN ERIK HÅLAND, HELENE STULIEN LAUEN

UNIVERSITETENE

De nye universitetene belønnes

Vi skaper morgendagens jobber gjennom å satse på kunnskap, forskning og innovasjon.

Da trenger vi sterke universiteter og høyskoler som holder høy kvalitet. Det har lenge vært bred enighet blant universitetene og høyskolene – både de nye og de gamle – om at vi bør gjøre noe med måten de finansieres på. Det har også vært bred enighet om hva slags prinsipper og kriterier som bør ligge til grunn – at de i større grad bør belønnes ut fra hvilke resultater de oppnår.

I forslaget til statsbudsjett for neste år har regjeringen oppfylt dette ønsket. Vi foreslår en justert finansieringsordning der institusjonene får en bevilgning som fortsatt består av én basisdel og én resultatbasert del. Endringene er i hovedsak i den resultatbaserte delen, som blir noe større enn i dag. Blant annet kommer det en kandidatindikator – institusjonene skal belønnes ut fra hvor mange ferdig utdannede kandidater de uteksaminerer.

Fædrelandsvennen skriver på lederplass 10. oktober at «de mindre universitetene sakter akterut hvis regjeringens forslag i statsbudsjettet blir stående». Det tyder på at avisens lederskribent ikke har sett hele bildet.

Ta Universitetet i Agder (UiA) som eksempel. UiA får en noe lavere uttelling på resultatdelen, men halvparten av dette kompenseres vi for ved å øke basisdelen. Men aller viktigst: De siste årene har de nye universitetene og høyskolene fått en betydelig vekst i basisbevilgningen, blant

REGJERINGEN SOLBERG

Kronikken jeg viser til ble skrevet i 2005. Den var signert en framsynt statsråd i en regjering som tross samarbeid med Frp i Stortinget så mørkt på å slippe dem til i regjering. Hun var bekymret for konsekvensene. Forfatteren av kronikken heter Erna Solberg, skriver artikkelforfatteren. På bildet Solberg og Frp-leder Siv Jensen i Stortinget. FOTO: JUNGE, HEIKO

Tre tapte år

Denne uken markerte starten på siste sesjon i denne stortingsperioden.

Det gir en anledning til å oppsummere ståa i Norge etter tre år med Høyre og Frp i regjering. En periode preget av rekordhøy arbeidsledighet, en politikk for økte forskjeller mellom folk, og salg av fellesskapets ressurser.

Før 2013 manglet det ikke på advarsler mot å slippe Frp til i regjering. Jeg husker spesielt godt en politiker som i en kronikk for noen år siden presenterte en liste med 10 grunner for å stenge FrP ute fra regjerings-samarbeid.

I følge forfatteren er FrP et parti som «svikter i økonomisk politikk».

Nå viser fasiten at regjeringen har økt oljepengebruken mer på tre år enn den samlede økningen i de ti foregående årene. For første gang på 25 år drives Norge med underskudd. For første gang i Pensjonsfondets historie har en regjering gjort uttak fra fondet som skal finansiere velferd for oss og ikke minst for fremtidige generasjoner.

Forfatteren av kronikken skriver videre om hvordan Frp er et «vingleparti» og at «Partier som har ambisjoner om regjeringsansvar, må vise evne og vilje til å fronte det helhetlige opplegget og ikke motarbeide det kort tid etterpå. Det er knapt noen overdrivelse å be-

nevne en slik vingling som lite ansvarlig.»

Tankene går til poseavgift, flypassasjeravgift, drivstoffavgift, flyktningforlik, klimaspørsmål, niqab og en rekke andre saker hvor Frps stortingsgruppe gang på gang har stått på stortingsplen og demonstrert mot Frp i regjering.

I kronikken kan vi også lese at Frp er et parti som «setter arbeidsplasser i fare» og «vil slippe oljepengebruken løs som al-

Andelen som er i jobb har ikke vært lavere på over 20 år.

dri før. For tiden er faktisk Frp et parti som står i front for å øke de offentlige utgiftene og forsylene seg enda mer av petroleumsfondet.»

Siden regjeringen tiltrådte har arbeidsledigheten økt jevnt og trutt til det høyeste nivået på to tiår. Andelen som er i jobb har ikke vært lavere på over 20 år. Mens det ble skapt 360.000 nye jobber med Stoltenberg II-regjeringen, hvorav 72 prosent kom i privat sektor, er det bare skapt 25.000 nye jobber så langt med dagens regjering, hvorav 76 prosent har kommet i offentlig sektor. Det skapes ikke private jobber med dagens regjering.

Regjeringsskiftet markerte også et skille fra en Ap-styrt periode hvor veksten i økonomien hvert år var høyere enn vek-

sten i offentlig konsum, til en H/Frp-styrt periode hvor veksten i offentlig konsum hvert år har vært høyere enn veksten i økonomien. Dette til tross for Høyres programformulering om å «... sørge for at veksten i offentlig forbruk over tid ikke er større enn veksten i bruttonasjonalproduktet for Fastlands-Norge (...）」 og Frps programformulering om at «Veksten i offentlig sektor må holdes lavere enn veksten i privat sektor.»

I ettertid kan vi altså fastslå at kronikkforfatteren har truffet rimelig godt med spådommene sine. På ett område ble det imidlertid bom. Forfatteren beklaget seg over Frps snuoperasjon i spørsmål om statlig eierskap og næringspolitikk, hvor Frp «hadde kjempet imot en rekke statlige nedslag». Selv om vi har vært vitne til betydelig vingling og amatørmessig eierskapsutøvelse i et svært viktig statseid selskap som Statkraft, har regjeringen stått nok så samlet om å ville selge våre felles ressurser, enten det har dreid seg om fisk, skog, vannkraft eller infrastruktur.

Kronikken jeg viser til ble skrevet i 2005. Den var signert en framsynt statsråd i en regjering som tross samarbeid med Frp i Stortinget så mørkt på å slippe dem til i regjering. Hun var bekymret for konsekvensene. Forfatteren av kronikken heter Erna Solberg.

MARIANNE MARTHINSEN
Arbeiderpartiets
finanspolitiske talsperson

Reidun Bakken, ordfører i Audnedal

Fortsetter →